

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, IV-ТИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20241450200100 по описа за 2024 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение ,установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 3646430/17.05.2020 год. на ОД на МВР гр.В., с който на нарушителя **Х. Б. Б.** от гр.С.,е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - **ГЛОБА** в размер на **400 /ЧЕТИРИСТОТИН/ ЛЕВА**, за нарушение на чл.21 ал.1, вр. с чл.189 ал.4, вр. с чл.182 ал.2 т.5 от ЗДвП, като законосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.5 вр. с чл.58д т.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

Х. Б. Б. от гр.С. е обжалвала в срок Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение ,установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 3646430/17.05.2020 год. на ОД на МВР гр.В.

Жалбоподателката редовно призована не се явява нито пък се представлява от редовно упълномощения си адвокат в лицето на адв. М. С. от ВАК. От приложеното по делото Становище се поддържа, че наказателното преследване е погасено по давност, поради което следва да бъде отменен електронният фиш. Акцентува се, че към датата на връчване на ел. фиш тригодишната давност за преследване по чл. 81 ал.2 вр. с чл. 80 ал.1 т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН има за последица отпадане на възможността спрямо нарушителя да бъде завършено започналото административнонаказателно преследване с реализиране на отговорността му за констатираното административно нарушение.Посочва се, че от 17.05.2020г. до датата на връчване на ел. фиш, а именно 30.01.2024г. е изминал срок по-дълъг от три години. Претендират се направени по делото разноси като в тази насока е приложен списък на разноскитея както и съдебна практика по аналогични казуси.

Ответникът ОД на МВР гр.В. редовно призован, представител не е изпратил и не е ангажирал становище по делото.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима и разгледана по същество се явява неоснователна.

Съдът след като се запозна с депозираната по делото жалба, изложените в нея доводи и материалите по делото, намира за установено следното от фактическа срана:

На 17.05.2020 год. в 16:49 часа в област В., община М., на ПП I-1 /Е-79/, км.159+000, извън населено място, с посока на движение към гр.М., техническо средство – стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение /СПУКС/, тип „ARN CAM S1” с фабричен № 11743BC заснело лек автомобил Ауди А 5” с рег.№ ... със скорост от 135 км/ч при разрешена скорост от 90 км/ч. Същият не е спрял, като използваното по време и място техническо средство работи в автоматичен и автономен режим,

без участие и намеса от служител. Измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. Преносът на информация от АТСС „ARN CAM S1” с фабричен № 11743BC към автоматизираната система за управление на административнонаказателната дейност също се извършва автоматично, посредством 3G мрежа. СПУКС работи напълно автоматично като стационарна камера за контрол на скоростта, като служителят на реда само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Безспорно служителя не стои до техническото средство и не наблюдава установяването на нарушения от него. В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл.189 ал.4 от ЗДвП е издаден процесния Електронен фиш на собственика на автомобила, в случая това е жалбоподателката. Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: АНХД №2633/2024г. по описа на Районен съд гр. С., Договор за правна защита и съдействие от 05.02.2024г., Пълномощно от 05.02.2024г., Снимка № 11743BC/014639 от 17.05.2020 г., Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на ИД Председател на Български институт по метрология, Заповед под № 8121з-931/30.08.2016 год. на Министъра на вътрешните работи, ведно с приложение към посочената заповед, Справка по история за пътно средство с рег.№, Справка от ИД Председател на БИМ под вх. №20-00-80- 2/31.10.2019г., Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система под рег.№ 967р-2549 от 18.05.2020 г., снимка за временно монтиране на АТСС „ARN CAM S1” №11743BC, касателно 17.05.2020 г., Протокол от проверка № 64-С-ИСИС/16.10.2019 г. на Началник отдел ИСИС към Български институт по метрология гр.С., Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 3646430/17.05.2020г., Разписка за връчен ел. фиш от 30.01.2024г., Справка от Началника на Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР гр. В. под вх. №1305/20.03.2024г. ведно със Справка от нарушенията на АТСС „ARN CAM S1” № 11743BC, касателно 17.05.2020 г. и заверено копие на приложение към Удостоверение за одобрен тип средство за измерване на техническо средство тип „ARN CAM S1” № 11743BC и Справка за нарушител/водач под

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателката на 30.01.2024 год., видно от приложената по делото и приета като писмено доказателство Разписка, като същата не се е възползвала от правото си на възражения по него по чл.189 ал.6 от ЗДвП, а обжалвала същия в срока по чл.189 ал.8 от ЗДвП пред съответния местно компетентен съд.

Изложената до тук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по-горе, както и приложения снимков материал от заснет клип № 11743BC/0146391 с техническо средство ATCC „ARH CAM S1” с фабричен № 11743BC. Така приложения снимков материал, съгласно чл.189 ал.15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова е приобщено по съответния ред по делото.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.21 ал.1 от Закона за движението по пътищата при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в км/ч, които за пътно превозно средство от Категория В за населеното място е 50 км/ч, извън населено място – 90 км/ч, а по автомагистрала – 140 км/ч, а според ал.2 когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. По силата на чл.182 ал.2 т.5 от ЗДвП, в редакцията ѝ относима към датата на извършване на деянието за превишаване разрешената максимална скорост в извън населено място за превишаване от 41 до 50 км/ч, водачът се наказва с глоба 400 лева. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

В конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство формално отговаря на изискванията на чл.189 ал.4 от Закона за движението по

пътищата, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № 81213-931/20.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи образец.

В този мисъл, настоящият съдебен състав намира за уместно да посочи, че макар Законът за движението по пътищата, в разпоредбата на чл.189 ал.11, да предвижда, че влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление, това приравняване следва да се приеме, че е само относно последиците, с които се ползват влезлите в сила наказателни постановления и електронни фишове и не обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата относно процедурата за съставяне и реквизити на наказателното постановление, въведени в разпоредбите на ЗАНН и по отношение на електронния фиш. За разликите между НП и електронния фиш, от гледна точка на реквизити и процедура по съставяне и връчване, следва да се държи сметка, като се изхожда не само от изричната законодателна уредба, но така също и тяхната специфика и правна природа, както и от целите на законодателя, преследвани при регламентиране на уредбата относно електронния фиш. По тези съображения, а и следвайки чисто етимологически от наименованието на атакувания акт, се налага най-напред извода, че в случая не е налице фигурата на административнонаказващ орган, а в закона е употребено понятието „издател на електронния фиш”, сред реквизитите, на който пък не е предвиден подпис на съответното длъжностно лице и печат на учреждениято. Последното е от значение за формиране на извода на съда за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в изложения аспект, като възраженията, базирани се на формално, както се е изразил жалбоподателя основание, се явяват неоснователни.

Категорично не могат да бъдат споделени възраженията на жалбоподателката и застъпената теза в представената от него съдебна практика относно приложението на чл.189, ал. 4 ЗДвП, като дори само от етимологията на всеки от изразите, логическото, езиково и правно свързване на изразите в нормата, следва извода, че употребеният израз „в отсъствие на контролен орган”, касае заснемането на нарушението. В случай, че се приеме обратното, тогава средството за измерване на скоростта и заснемане няма да е посочено, че следва да бъде автоматизирано и би се достигнало до абсурдния извод, че е наложително присъствието и извършване на действия по боравене

с това средство от нарочен оператор, каквато очевидно не е идеята на законодателя, насочена към стремеж за изключване или поне ограничаване на човешкия фактор при заснемане и установяване по този начин на нарушението. Освен това, така или иначе Електронния фиш, както и наказателното постановление, за разлика от АУАН, няма изисквания да се съставят в присъствие на нарушителя, а само му се връчват, за да се приеме, че текста на чл.189, ал.4 ЗДвП въвежда такива, а все пак може да се открие и разлика в понятията контролен орган от една страна и административнонаказващ орган, респ. издател на електронния фиш – от друга, което също изключва възприетото от жалбоподателя тълкуване на закона.

От материално правна страна, от анализа на доказателствените източници се достига до извод, че се потвърждават по категоричен и недвусмислен начин фактическите констатации, изложени в електронния фиш, а именно, че на посочената в него дата – 17.05.2020 г. в 16:49 часа, с техническо средство АТСС „ARH CAM S1” с фабричен № 11743BC, било заснето движение на лек автомобил марка “Ауди А 5 ” с рег.№ със скорост от 135 км/ч над максимално разрешената за движение в извън населено място 90 км/ч., каквото ограничение било въведено и е посочено отклонение от 45 км/ч.

Най-напред следва да бъде отбелязано, че липсва конкретно посочване на мястото на извършване на нарушението. Действително в електронния фиш е отразено, че същото е извършено на км.159+000 – извън населено място с посока на движение към гр.М., но следва да се отбележи, че електронният фиш не се ползва с доказателствена стойност относно възприетите в него фактически положения. Обратното освен, че не е предвидено изрично в закона, би противоречало на основните принципи за равенство на страните в процеса и на разпределение на доказателствената тежест, отчитайки факта, че електронният фиш всъщност се явява и предмета на обжалване по делото, чиято законосъобразност и доказаност са в обхвата на преценката на съда по същество – арг. чл.189 ал.10 и 11 от ЗДвП. С оглед на това принципно положение, следва и друго такова, а именно, че в тежест на издателя на електронния фиш е да бъдат установени по недвусмислен начин всички белези и признаци от обективна страна на нарушението чрез предвидените доказателствени средства. Такова по делото се явява приложения снимков

материал и макар от същия да не става ясно при обикновения прочит кое е мястото на нарушението, тъй като посочените координати изискват допълнителен анализ и съпоставка /което принципно е възможно/, то последното не обосновава по никакъв начин наличието на процесуално нарушение, което да бъде квалифицирано като съществено такова, тъй като с посочените GPS – координати, мястото на нарушението се явява определяемо и същото очевидно съответства на посоченото в електронния фиш място на нарушението.

На следващо място, преценката на наказващия орган досежно установената скорост на движение на процесния лек автомобил се явява обоснована, като в хода на съдебното производство издателят на електронния фиш - ОД на МВР В. са представили Справка от ИД Председател на БИМ гр.С. под вх.№ 20-00-80-2/31.10.2019 г., от която е видно, че проверката на преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникацията тип ATCC „ARH CAM S1” с фабричен № 11743BC, заявена за 2019 г. е приключила с извършване на проверка през м.октомври 2019 г., за който е издаден посочения протокол. Периодичността на проверката на лазерни скоростомери е една година и в тази насока е и копие на Протокол от извършена проверка № 65-С-ИСИС от 16.10.2019 г. на Началник отдел „ИСИ”. По делото е представено и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, от което по безспорен начин се установява, че срока на валидност на преносимата система за контрол на скоростта на моторни-превозни средства, с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 е със срок на валидност 07.09.2027 г. при дата на издаване на удостоверението за одобрен тип на 07.09.2017 г. Безспорно е установено, че на 17.05.2020 г. в посочения час при ограничение на скоростта от 90 км/ч нарушителя е реализирал превишение на скоростта, което е намерило отражение и в Разпечатката от камера 11743bc.

Отново следва да се подчертае, че с разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е въведен нов ред за установяване на нарушенията по ЗДвП, за разлика от установения в ал.1 от същата разпоредба ред за установяване на нарушенията с АКТ, съставен от длъжностно лице на службата за контрол по пътищата и в присъствието на нарушителя. В това производство нарушението се счита установено в момента на заснемането му с техническо средство.

Безспорно в случая нарушението е установено с техническо средство, заснемащо и записващо датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, приложената към делото разпечатка от което е веществено доказателствено средство, предвид разпоредбата на чл.189, ал.15 от ЗДвП. В разпоредбата на чл.189 от ЗДвП законодателят не прави разлика между стационарно монтирано техническо средство за видеоконтрол и мобилно такова. Предвид това незаконосъобразен се явява изводът на жалбоподателя, че при заснемане на нарушение с процесното техническо средство следва да бъде съставен АУАН и издадено НП, за да се ангажира отговорността на нарушителя.

Граматическото, логическото и систематическото тълкуване на нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП налага различен извод, а именно, че частта от изречението „в отсъствието на контролен орган и нарушител” се отнася до издаването на електронния фиш, а не до установяването и заснемането на нарушението с техническо средство. Логическото тълкуване води именно до този извод, тъй като няма как едно нарушение от категорията на процесното, да бъде установено в отсъствието на нарушител, който в случая управлява заснетото МПС.

Настоящият съдебен състав намира за неправилен извода на жалбоподателя, че видеоконтрола се осъществява само на места, където освен, че е монтирана стационарна камера, следва да са налице и предварителни обозначения за съществуването им със съответни знаци или табели. Водачите на МПС са длъжни да спазват правилата за движение по пътищата навсякъде, а за контролните органи не съществува задължение в ЗДвП предварително да обозначават местата, на които ще осъществяват контрол по спазването им. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че не е нарушена разпоредбата на чл.165 от ЗДвП.

Според определението, съдържащо се в §6, т.63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. След като е електронно изявление, записано върху хартиен носител и в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, където са посочени изискуемите реквизити, подпис не се изисква, се

стига до извода, че такъв не е необходим, за да е спазена формата. Задължителните реквизити на електронния фиш са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, която разпоредба е специална и не препраща към ЗАНН относно формата на този вид санкционен акт. Предвид това настоящият състав приема, че за да е спазена формата на ЕФНГ е достатъчно същият да съдържа посочените в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити. В тази връзка липсата на дата на издаване също не е нарушение, доколкото няма такова изискване и доколкото нарушението се счита установено в момента на заснемането му с техническо средство, когато се счита издаден и самия фиш.

Относно мотива за липса на надлежно описание на нарушението може да се приеме, че това донякъде е така, но не и до степен, че да води до извода, че това нарушение е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на електронния фиш. Описанието не е пълно и всеобхватно, но с посочване на факта, че е извършено нарушение за скорост, при разрешена такава от 90 км/ч, установена – 135 км/ч и превишение на разрешената скорост с 45 км/ч, настоящият състав приема, че нарушителят е наясно какво нарушение се твърди, че е извършил. Липса на надлежно описание на нарушението би била налице тогава, когато от фактическото описание на нарушението не може да се направи извод какво нарушение е извършено или същото не съответства на приетата за нарушена правна норма, което в случая не е така.

Налице е констатираното несъответствие между скоростта на движение на автомобила, отразена в разпечатката от автоматизираното техническо средство и тази, посочена във фиша, но настоящият съдебен състав приема, че това нарушение не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на акта. От една страна установената с техническото средство скорост е намалена, при което е намалено и превишението на допустимата скорост, което е в полза на нарушителя. От друга страна, намалението на превишената скорост не влияе върху нарушението, което е извършено и не води до преквалификация на деянието и на санкционната норма.

Безспорно установено е по делото, че заснетият с превишена скорост автомобиля е бил засечен със стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение - ARH CAM S1, което е преминало изискуемата проверка. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП п ри

нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи. С Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г., ВАС е признал възможността за поставяне на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, но изрично е указал необходимостта това да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания” (арг. [чл. 32, ал. 2 от Конституцията](#)). Използването на заснемащи технически средства е позволено ([чл.165, ал.2, т.7 от ЗДвП](#)), тъй като касае повишаване и гарантиране на сигурността при движението по пътищата, а наред с това тези технически средства могат да създадат висока степен на достоверност, изключваща намесата на субективен фактор. В конкретният случай скоростта на движение е отчетена от стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение, който е функционирал след включването му от оператор. Същият работи напълно автоматично като стационарна камера за контрол на скоростта. Служителят не стои до техническото средство и не наблюдава установяването на нарушения от него. Същият само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа и охранява безспорно техническото средство. Задължение на служителя е да документира с дигитална снимка разположението на автоматизираното техническо средство и в тази насока е приложената снимка на л.13 от АНХД №2633/2024 г. по описа на СРС . На л.5 от същото дело е приложен снимков материал, от който се установява, че е заснет процесния автомобил и че в четирите края на снимката има маркери. Видно от представените по делото заверено ксерокопие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от Български институт по метрология и приложението към

удостоверението, преносимата система ARH CAM S1 е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Същото измерва скоростта и разстоянието на преминаващите моторни-превозни средства само в автоматичен режим от статив /тринога/ или от конзола в патрулен автомобил в стационарно положение /режим на устройството/. Принципът на работа на системата е основан на лазерен модул, който може да произведе стойност на базата на излъчен лазерен лъч, отразен от преминаващите превозни средства. Видно от разяснителната част на приложението към посоченото удостоверение, маркерите в средата на страните на изображението на една снимка показват, че в момента на заснемане на изображението лазерният лъч е измервал скоростта на преминаващото превозно средство, определено от пресичането на тези маркери. При прилагането на това правило и видно от така приложения снимков материал на л.5, при пресичането на четирите маркера в средата е конкретизирано, че в 16:49 часа на 17.05.2020 г. е регистрирано нарушение от МПС с рег.№, което е именно посоченото в обжалвания Електронен фиш. Това действие от страна на оператора - по стартиране на работния режим е изцяло в съответствие с цитираната горе дефинитивна норма, тъй като според б. „б” на [т. 65, §6 ДР на ЗДвП](#) - мобилни автоматизирани технически средства са тези, които са прикрепени към превозното средство или временно разположени на участък от пътя и установяват нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя началото на работния процес и неговия край. Възможността с такъв вид средство за измерване да се установява нарушение, за което може да се издаде електронен фиш, е законодателно призната с новата редакция на [чл.189 ал.4 от ЗДвП](#) и с Наредбата № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи и обн. ДВ, бр.36 от 19.05.2015 год. Ползваното средство за измерване на скоростта е напълно автоматично и независимо от човешка намеса. Единствените действия, които има операторът с уреда е активирането на бутона за начало на работен режим и първоначалните настройки, които касаят посоката, в която се движат автомобилите, които ще бъдат контролирани, обхвата на действие на уреда, които действия са също нормативно регламентирани в чл. 9 от посочената по-горе наредба и

инструкцията за експлоатация на процесното средство за измерване, достъпна от производителя. Ето защо съдът счита, че няма намеса и липсва субективен фактор към момента на установяване на нарушението. Такава има едва след като са интегрирани всички отчетени и записани данни, за да се материализира информацията на хартиен носител. Наред с това и отново предвид техническите възможности на системата за видеонаблюдение в няколко карета са разположени относимите към нарушението параметри. Част от тях са: посоката, обхвата на действие и режима, както и ограничението на скоростта, спрямо което се осъществява контрола са по предварително зададени параметри от оператора със системата. Останалите отразяват генерирани от сателитните връзки данни - дата и час, географски координати на точката, в която е извършено засичането на скоростта и номера на заснетия автомобил. В конкретният случай и достоверността на показанията на средството за измерване е гарантирана, тъй като данните в електронния фиш са възпроизведени от приложените като веществено доказателствено средство фотоси, отразяващи конкретните визирани горе параметри. Самото изображение ясно илюстрира процесният автомобил, разположението му на пътното платно и конкретно посоката, в която се сочи, че е станало измерването.

Налице е и попълнен от служителя на „Пътна полиция“ към ОД на МВР гр.В., работещ със системата за контрол Протокол за използване на стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение тип ARH CAM S1 от 17.05.2020 г. по чл.10 от посочената Наредба, в който е посочено началото и края на измерването като часове, мястото за контрол, максимално разрешената скорост, броя и номерата на клиповете, заснети с техническото средство, режима на измерване – стационарен, посоката на задействане – отдалечаващ, разстоянието от пътния знак с въведено ограничение до автоматизираното техническо средство за измерване, регистрационния номер на служебния автомобил, в който е било позиционирано средството за измерване. Предвид всичко изложено съдът приема, че използването на заснемащото автоматизирано техническо средство е станало по нормативно определена процедура, при спазване на нормативно поставените изисквания и технически инструкции на производителя на измервателния уред.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай по

отношение на нарушенията не може да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажен случай. Това е така, тъй като нарушението е формално и липсват съставомерни вреди, като законодателя е възприел, че самото нарушение на правилата за движение по пътищата е с достатъчно висока степен на обществена опасност. Контролът върху скоростта за движение е насочен към осигуряване на безопасността на движение, която дейност е с повишена опасност. Крайната цел на контрола е недопускане на ПТП, поради превишена скорост. Без правно значение, дали водачът е наказван за други нарушения по ЗДвП, тъй като глобата е определена във фиксиран размер и не подлежи на индивидуализация.

Тук е мястото да се посочи, че основният мотив за постановяването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 год., постановено по Т.Д. № 1/2013 год. на Върховния Административен съд, с което се прие, че единствено със стационарни средства за видеоконтрол могат да се установяват нарушения на скоростта на движение на ППС беше, че липсва регламентация за установяване на нарушения и налагане на санкции, чрез издаване на Електронен фиш при заснемане на нарушението с мобилна система за видеоконтрол. С приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и §6 т.65 от ДР на ЗДвП, в която се приема, че тези средства и системи могат да бъдат както стационарни, така и мобилни, тази липса на правила и норми е преодоляна и в тази насока и в тази си част Тълкувателното решение е загубило сила. Не е налице и противоречие между разпоредбите на Наредбата и ЗДвП, тъй като видно от разпоредбата на чл.11 ал.2 от Наредбата се отнася само до случаите, в които се касае до контрол с мобилно АТСС във време на движение на контролиращото МПС. В конкретния случай безспорно е установено по делото, че мобилното АТСС, с което е заснето нарушението е било със стационарно преносим уред временно разположено в контролирания участък от пътя. Не се споделя така направеното възражение от жалбоподателя за нарушение на чл.7 ал.1 от посочената Наредба, визираща, че местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи се обозначават с пътен знак Е-24 и се оповестяват, чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи. Действително, в настоящия казус контролирания участък

не е бил предварително обозначен със знак Е-24, но това не е било необходимо с оглед отмяната на чл.7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., която промяна е публикувана в ДВ бр.6/2018 год. в сила от 16.01.2018 год. Както бе отразено в по-горните абзаци, деянието е осъществено на 17.05.2020 г., т.е. след постановената отмяна и такова изискване за предварително обозначаване вече не е необходимо.

Следващият съществен момент се явява този, касаещ авторството на деянието. В тази насока в съответната ОД на МВР се съдържа информация и в този смисъл при издаване на електронния фиш е било известно лицето – собственик на управляваното МПС. В тази насока е и приложената по административнонаказателната преписка справка от централна база данни – КАТ – В. за установяване на това обстоятелство. При това положение и с оглед възприетата и изложена по-горе фактическа обстановка, съдът счита, че административното нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП, може да се вмени във вина на жалбоподателя, след като е установено, че лицето би могло да бъде субект на административната отговорност. Обосновано в електронния фиш името на жалбоподателя е посочено като нарушител именно в качеството му на собственик, на когото е регистрирано моторното-превозно средство, т.е. жалбоподателката попада в кръга на лицата по чл.188 ал.1 от ЗДвП, които могат да бъдат субекти на административна отговорност по наложени с електронен фиш административни наказания „глоба”. За всичко от изложеното в хода на административното производство са събрани съответните доказателства и горепосочените обстоятелства са били изяснени. Електронният фиш е законосъобразно издаден, предвид наличието на доказателства, обуславящи административната отговорност на жалбоподателя за нарушението по чл.21 ал.1 от ЗДвП. В случай, че същата твърди, че не тя е извършила вмененото и административно нарушение, е следвало същата да посочи на кого е предоставила управлението на собственият си лек автомобил на процесната дата. Като не е сторила това пред съда и преди това с подаване на възражение пред ОД на МВР, в съответствие с материалния закон спрямо същата е ангажирана отговорността и за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Аргумент в тази насока изводът на съда намира и в разпоредбата на чл.188 ал.1 от ЗДвП. Следва да се отбележи, че в конкретния случай по безспорен начин е установено, че процесното МПС е собственост на жалбоподателката. В тази насока е посочената справка, относно собствениците на процесното

превозно средство.

Съдебния състав приема за неоснователно възражението на жалбоподателката за изтекла давност за реализиране на административнонаказателната ѝ отговорност. В тази насока следва да се отбележи, че съгласно ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. №1/2014 г. на ОС на ВКС и ВАС институтът на погасителната давност, включително и абсолютната такава, следва да намери приложение и при наказателно преследване за административни нарушения. В противен случай би се стигнало по-неблагоприятно третиране на извършителите на правно запретиено поведение с по-ниска степен на обществена опасност, каквото представлява административното нарушение, спрямо това на извършителите на общественоопасни деяния с най-висока степен на обществена укоримост, каквото е престъплението. В ТП се приема, че липсата на правна регламентация на института на абсолютната погасителна давност в ЗАНН се преодолява по силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН с приложението на чл.81 ал.3, вр. с чл.80 ал.1 т.5 от НК, т.е. субсидиарното приложение на НК, касае института на абсолютната давност, а не на обикновената такава. Съгласно разпоредбата на чл.81 ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, надвишаващ с една втора срока по чл.80 ал.1 т.5 от НК, който е три години. Така абсолютната погасителна давност за реализиране на административнонаказателната отговорност съгласно чл.81 ал.3, вр. с чл.80 ал.1 т.5 от НК, вр. с чл.11 от ЗАНН е четири години и шест месеца и започва да тече от извършване на деянието, в конкретния случай на 17.05.2020 г., когато е установено нарушението, поради което този срок не е изтекъл. При това положение не е погасена и възможността за реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателката по процесния ЕФ. Отново следва да се акцентува във връзка с възражението на жалбоподателката че: на първо място, не е налице изтекла погасителна давност и това е така, тъй като в ЗАНН давността е уредена в разпоредбите на чл.34 и в чл.82. Вторият случай урежда давността за изпълнение на наказанията по вече влязъл в сила административнонаказателен акт. Процесният електронния фиш е издаден на 17.05.2020 г., а е връчен на жалбоподателката на 30.01.2024 г. След като ЕФ не е бил връчен по реда, уреден в ЗАНН, той не е влязъл в сила и сроковете по чл.82 от ЗАНН са

неприложими. Нормата на чл.34 ал.1 от ЗАНН урежда хипотези, при които административнонаказателно производство въобще не се образува или образуването се прекратява, когато нарушителят е починал, изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието и когато това е предвидено в закон или указ, които случаи стоят извън процесния, както и въпросите за давността, която е обвързана с момента на съставяне на АУАН и НП. В случая установяването на нарушението е извършено от техническо устройство и издаването на електронния фиш не е в резултат волеизявление на субект. В производството по издаване на електронен фиш се прилагат специалните правила, регламентирани в ЗДвП, а ЗАНН се прилага само за неуредените случаи. В хипотезата на издаване на електронния фиш не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление. Електронния фиш е едновременно и двете. В него се съдържа описание на нарушението, което се констатира с техническо средство, и се налага наказание предвидено в закона. За пълнота следва да се отбележи, че датата на извършване на нарушението – 17.05.2020 г., отбелязана в електронния фиш, се явява и датата, на която нарушителя е станал известен за административнонаказващия орган. На второ място, възражението, че електронният фиш е връчен на жалбоподателката три години след съставянето му е ирелевантно, тъй като в ЗДвП е предвиден специален ред за издаване на този вид актове. В случая е приложима само абсолютната давност от 4 г. и 6 м., предвидена в чл.81 ал.3, във връзка с чл.80 ал.1 т.5 от НК за издаване на санкционния акт и влизането му в сила, която тече от момента на извършване на нарушението. В случая този давностен срок очевидно не е изтекъл, тъй като нарушението е извършено на 17.05.2020 г., а връчването на ел. фиш е осъществено на 30.01.2024 г.

От страните са претендирани разноски и в частност от жалбоподателката, чрез нейния процесуален представител, но с оглед изхода на делото такива не им се дължат.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.5, вр. с чл.58д т.4 от ЗАНН, съдът **ПОТВЪРДИ** Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 3646430/17.05.2020 год. на ОД на МВР гр.В.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____